

hans Parti ved enhver Lejlighed bød over, naar der var Tale om store nye Udgifter. Thi at vi ere komne til denne Statshusholdning med for store Udgifter, have jo Konseilspræsidenten og hans Parti deres fulde Del i, og at det ikke er betydelig værre, end det er, er sandelig ikke deres Skyld.

P. G. C. Jensen: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg vil gøre til den højtæredede Konseilspræsident, som henviste til, at jeg for en Del Aar siden skulde have været ude i Landet og kæmpet for Provisorierne og deslige. Den ærede Minister tager jo ganske fejl, jeg har aldeles ikke været ude i Landet og ikke haft det ringeste dermed at bestille, aldeles ikke. Det var desuden et helt andet Forhold den Gang, der var netop ingen Ordning. Provisorierne vare netop noget, som var gjort, uden at der var sket en Vedtagelse af Rigsdagen og en Stadfæstelse af Kongen, der var altsaa ingen Lov. Det var meget naturligt, om man fra de Herrer's Side — det har jeg ikke det mindste imod — gjorde Indvendinger derimod, jeg fandt det meget naturligt, det stemte ikke overens med deres Ønsker og naturligt nok, fordi de den Gang havde det modsatte Formaal, det huske vi nok fra den Tid. Det var netop denne Sag, som nu er ført til den foreløbige Afslutning, nemlig Forsvarssagen, man ønskede at faa gennemført dermed, og den Sag blev støttet af de Mænd, der her i Landet ønskede at gøre noget for Forsvaret, medens den ærede Minister, hvis han levede den Gang, og de andre, som hørte til samme Side, ikke vilde være med dertil.

Den ærede Minister udtalte, at han ikke lod sig hovmesterere. Jeg ved godt, at der er ingen, der holder af at høre, at der er andre, der have noget over dem at sige eller have nogen Indflydelse paa dem, eller nogen, som de behøve at tage Hensyn til. Og jeg ved ogsaa meget godt, at jo svagere man er, des stærkere vil man give sig ud for at være, og des mere fortæller man: Vi staa ganske alene, vi behøve ikke Hjælp, hverken fra den ene eller den anden, vi behøve intet Hensyn at tage! Men den ærede Minister vil faa det at føle, han vil faa det at mærke, ikke i den Forstand naturligvis, at han kan hovmestereres direkte, saaledes at man kan befale ham noget, men han bliver nødsaget til at tage Hensyn, saaledes som det blev antydet af den ærede Taler fra Aarhus, det ærede Medlem, som er Medlem af Finansudvalget

(Harald Jensen), idet han udtalte: Vi ville ikke stemme for Militærbevillinger eller for en Finanslov, hvorpaa der er Militærbevillinger; men det kan jo nok være, at de politiske Forhold ville stille sig saaledes, at vi ville gøre det. Den Ting er ganske tydelig, det vil sige: Hvis det nuværende Ministerium vil være os til Behag og vil bære sig saaledes ad, som vi ønske, ville vi støtte det, ellers ikke. Ellers vilde der ikke være nogen Mening i saadanne Udtalelser. Men der er god Mening deri, fordi de Herrer Socialdemokrater netop i al deres Færd lade sig bestemme af politiske Hensyn, det have de ogsaa gjort her, og det finder jeg meget rimeligt, men det ærede Ministerium vil ikke kunne undgaa at tage det allerstørste Hensyn til Socialdemokratiet og i mange Tilfælde gøre netop det, som Socialdemokratiet særlig ønsker.

Konseilspræsidenten (Zahle): Da de Forsvarslove, som vi nu have, og som pludselig ere blevne det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) saa kære, bleve vedtagne, blev det udtalt af en Højretaler her i Rigsdagen, at de 12 Aar, som nu skulde gaa indtil 1922, da Spørgsmaalet om Landbefæstningens Skæbne skal afgøres, skulde anvendes til en fortættet Agitation for Københavns Landbefæstning, for den militære Opfattelse, som det ærede Medlem hævder er den rigtige og ønsker gennemført, og man maa derfor vente, at man bestandig fra Højres Side vil agitere for dets Opfattelse af det militære Spørgsmaal. Men hvorfor skulde det saa ikke staa os frit for at agitere for vor Opfattelse af, hvordan Militærvæsenet bør ordnes her i Landet?

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sagde til mig, at nu forstod han, hvordan jeg kom til det Resultat, at Militærudgifterne androg en Trediedel af Statens Indtægter, idet jeg tog de ekstraordinære Militærudgifter med, som skulde anvendes til Etablering af den nuværende Forsvarsordning. Det er ikke saa underligt, thi denne Etablering skal vare i 8 Aar, og det er jo dog en Tidsperiode, og naar disse 8 Aar ere gaaede, saa har jo det ærede 2det Medlem for 2den Kreds i Forening med det ærede 3die Medlem for 6te Kreds gennem en fortættet Agitation forberedt, hvis de have Magt dertil, den Tid, da de ville gennemføre Københavns Landbefæstning, og saa skulle vi gaa videre med store Militærudgifter. Nogen Garanti for, at dette hører op, have vi ikke. Vi